

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er da ked af det, hvis hr. Gert Petersen ikke har læst sætningerne færdig, for vi har faktisk prøvet meget systematisk at gå igennem alt, hvad vi kunne finde om netop disse områder, og vi skriver – føler vi – rimelig loyalt, at på grund af besættelsen var den danske regerings handlefrihed ikke fuldstændig – ja på grund af den tyske besættelse, det står ovenover. Vi har ikke prøvet på nogen mulig måde på det tidspunkt at tage stilling til hverken det ene eller det andet, men vi har prøvet på at lave et resumé over, hvad der skete.

Når hr. Gert Petersen taler om, at vi skal have sikkerhed for menneskerettigheder, vil jeg henlede hr. Gert Petersens opmærksomhed på, at der faktisk af Kroatien er lavet et charter om rettigheder for serbiske og andre nationaliteter i republikken som en tilføjelse til dens grundlov, og det blev offentliggjort i september 1991. Slovenien har noget lignende. Desværre har jeg det kun på engelsk, men jeg er meget villig til give hr. Gert Petersen en kopi af begge dele.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Desværre var noget af det allerførste, der skete, da Tudjmanregeringen kom til, at den kroatisk forfatning blev ændret. Der stod i dens hidtidige ordlyd, at Kroatien er en republik af kroater, serbere og andre mindretal. Og dér blev serberne strøget, så der kom til at stå, at republikken er en republik af kroater og andre mindretal.

Selv i det gamle kongedømme var serberne nævnt specielt i konstitutionen af Kroatien, og netop denne forfatningsændring – hvad skulle den tjene til? – skabte stor mistanke hos det serbiske mindretal. At så Tudjmanregeringen her i september måned under voldsomt pres begynder at give efter, kan jo ikke overraske nogen. Spørgsmålet er, hvor alvorligt det er ment. Det kan være alvorligt ment – det udelukker jeg slet ikke – men jeg kan ikke vide det med 100 pct.s sikkerhed. Vi må have nogle garantier.

Og så endelig til sidst: Hvordan kan man skrive, at »Kroatien blev en selvstændig stat (NDH)«? Jeg har her noget, som nogle kroatisk nationalister har været så venlige at sende

mig, nemlig landkortet, der viser, hvordan denne vidunderlige selvstændige stat så ud. Sarajevo og hele Bosnien hørte med. Det var en stat, Hitler havde tegnet; det var Hitlers stat. Hvordan kan man sige, at en stat, Hitler opretter, er blevet en selvstændig stat? Det synes jeg er utroligt.

Duetoft (CD):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg er 100 pct. enig med regeringen, og derfor afviser vi naturligvis også Fremskridtspartiets forslag.

Jeg vil bare sige til regeringen – eller rettere sagt til det ene regeringsparti, nemlig Det Konservative Folkeparti – at det måske ville have gjort det lidt lettere gennem tiden, hvis Det Konservative Folkepartis udenrigspolitiske ordfører, hr. Ahlmann-Ohlsen, ikke rendte rundt og sagde, at man skulle anerkende disse lande med det samme. Det havde måske gjort fornemmelsen af regeringens holdning lettere. Det er bare et blidt ønske om, at regeringspartierne ordførere også er i overensstemmelse med den regering, de bakker op.

Men ellers vil jeg godt benytte lejligheden til at advare en lille smule imod det, som hr. Gert Petersen kaldte galimatias, og som jeg vil kalde hovedløshed i øjeblikket. Det er fuldstændig rigtigt, som hr. Jørgen Winther brugte ordet balkanisering. Balkanisering er vel på dansk blevet synonymt med rod, og Europa år 1914 ønsker jeg i alt fald ikke genoplivet.

Dér er jeg så nødt til at sige, at jeg føler, at der i øjeblikket i alt fald nogle steder i Europa og også hos Fremskridtspartiet er blevet panik, fordi alle nu skal være 100 pct. fri og suveræne i løbet af en nat. Og det er så fuldstændig ligegyldigt, hvad konsekvenserne af det bliver, for de skal simpelt hen bare være fri!

Dér må jeg så som god gammel EF-tilhænger sige, at vi trods alt i Vesteuropa har lært, at nationalisme, i hvilken størrelse den end er, er farlig og blodig. Hos os har vi nu lært, at før vi begynder at lave regionernes Europa og alle disse forskellige ting, er man nødt til at have en ydre ramme.

Jeg vil godt sige til fru Annette Just – og det vil jeg så benytte lejligheden til i dag – at jeg kan se uendelig mange problemer i det nuværende Europa, hvis vi går ud og begynder at anerkende den ene og den anden og den syvende stat uden at se en overordnet ramme. På